

A három kereszt

Nagypéntek 2024, írta Faust Gyula

Énekek: 340; 341; 342.

Ige: „*A megfeszített gonosztevők közül az egyik így szidalmazta: Nemde te vagy a Krisztus? Mentsd meg magadat és minket is! De a másik megdorgálta ezt mondva: Te nem féled az Istent? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy! Mi ugyan jogosan, mert cselekedeteink méltó büntetését vesszük, de ő semmi rosszat nem cselekedett. És azt mondta: Jézus, emlékezz meg rólam, amikor eljössz a te országodba! Ő így felelt: Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.*” Lukács 23: 39 – 43.

Bibliaolvasás: Lukács 23: 22 – 49.

Isten a kijelentés és tanítás szándékával rendelte úgy, hogy ott azon a napon, abban az órában másik két kereszt közé legyen ékelve a Krisztusé, hogy mi a három kereszt egységében lássuk, hogy valójában Isten Fia mit cselekedett és végzett el, tettének következményeképpen pedig mi az, ami velünk éppen történik. Úgy is mondhatnám, hogy az Ő keresztjével magával vitt még másik kettőt is és ez a három egy! Ő magával vitte a múlt és a jövő keresztjét a maga éppen történő halálába.

A Golgotán tehát megítéltetett a múlt, a jelen és a jövő, a teljes történelem, minden, és mindenki, ami abban van. Nemcsak a világoosságnak lett ott vége, hanem az időnek és a történelemnek is, a világnak és benne minden embernek.

Isten a három kereszt egységében kiábrázolta e világ minden létezőjének a végét. Az ördög és a bűn munkájának végét, a halál végét, a mennyben való vádoltatásunk és kárhoztatásunk végét, de a megítélt és üdvözített ember végét is!

A három kereszt egységében ott vagyok én, és ott vagy te is. Ahogy Krisztus mondta: amikor felemeltetem, mindeneket magamhoz vonzok. Krisztus felemeltetése nem magát a kereszthalált jelenti, hanem Isten minden cselekedetét, amit ő Krisztusban véghez vitt, amit mi az apostoli hitvallásba összefoglalva hiszünk és vallunk. A mindeneket tehát, azt jelenti, hogy a Krisztus halálába való felemeltetés és vonzás az elemi részecskék, az atomok, azok ismert és ismeretlen alkotó elemei, a molekulák, a sejtek, tehát a legparányibb létezők szintjétől kezdve a legtávolabbi galaxisok legutolsó csillagjáig, mindent érint. Ezt ugyan lehet tagadni, de nem érdemes! Krisztust, az Isten Fia Messiás Jézust, a mennyei Atya Egytelenét nem lehetett úgy kivégezni, hogy vele együtt vége ne legyen mindennek, ami eben a világban van. Egyetemesen vonzatunk tehát a saját és a kozmikus végünk felé! Olyan jó lenne már indulásból az elvégeztetett¹ vég felől szemlélni önmagunkat, parányi életünket!

A bűneset testvérem, Krisztusgyilkosság, nagypéntek pedig a bűneset ténye. A Golgotán azt látjuk, ami az Éden-kertjében az emberben megtörtént, tudni illik, hogy választott és behalt. A keresztfán az Élet Fája megtagadásának és elhagyásának borzalmát látjuk. Látjuk, miként választott az ember. Bocsátassék el Barabás az embergyilkos, Krisztus pedig öletessék meg! De látjuk azt is, hogy miként választott az Isten. Isten pedig úgy döntött, hogy fölemel mindeneket a Fia halálába. Mindeneket a jobb és baloldaliakat egyaránt. Senki és semmi nem maradt ki ebből az Isten általi Krisztushoz vonzó fölemeltetésből! (János 12: 32!)

A Golgota óta a lét a Krisztusban felemelt állapotban, az ő halálában való lét. A kérdés csak az, hogy én személyesen miként és hogyan vagyok benne a felemelt és megfeszített Krisztus vonzásában? Melyik kereszt az enyém? A jobb, vagy a baloldali? Nagypéntek óta, sőt a bűneset óta, nincs egy harmadik, a megfeszített és felemelt Krisztuson kívüli létállapot, bármennyire szeretnénk is, hogy legyen!

Mit tudunk meg a három kereszt egységében a világról és önmagunkról?

¹ Mikor azért elvette Jézus az ecetet, monda: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá lelkét. Ján 19: 30.

1. Mindenekelőtt azt, hogy a mindössze egyetlen napba (1Móz 2:17) sűrített idő elképesztően rövid. A legborzalmasabb, „a hegyek eszetek reánk, halmok takarjatok el” (Lk 23: 30 és jelenések 6: 15 – 17!) halál beálltának a pillanatáig nagyon kevés az idő. Mire használjuk?
2. A három kereszt egységes üzenetén keresztül mindenki tudja, hogy a halál bekövetkezik (Zsid 9:27), hisz egy felettünk uralkodó erő szüntelenül a vég felé sodor, szóval a halál bizonyossága egyértelmű, itt a vég, állandóan a vég állapotában vagyunk.
3. Az a felemelt állapot, amelyet a három kereszttel igazsága és valóság ábrázol ki, a kiválasztottak számára az a vég, amely számukra az új kezdet, másokat viszont ugyanabban a felemelt állapotban, az ítélet sodor el. A választottaknak a Krisztus halálába való fölemeltetés átmenetel a halálból az életbe, a földi létből a mennyei paradicsomba, míg mások számára az utolsó ítéletre való fenntartás állapotává rögzül.
4. Negyedszer beszélnünk kell a nem felemelt állapot illúziójáról is, a „bizony nem haltok meg” önámításáról, amikor azzal ámítja magát az ember, hogy ő nincs benne a fölemelt Krisztus vonzásába, és ki tudja magát szakítani² az Ő vonzásából, le tud szállni³ az ő megítélésének keresztjéről!
5. A nem felemelt állapot illúziójában lévő emberek két nagy csoportját lehet megkülönböztetni. Az egyik csoport azoké, akik nem tudják, hogy mit cselekszenek. A másik csoport azoké, akik a leggonoszabb terv céltudatos végrehajtói. A „nem tudják, hogy mit cselekszenek” nagy csoportja megállnak nézni,⁴ de semmit sem látnak. Vannak közöttük, akik ráhangolódnak a főemberek gúnyolódására és a csúfolódók kórusává válnak (35 vers). Erre hangolódik rá a baloldali lator is, aki életében a latorkodás gonosz tervei alapján kivitelezte tetteit, a gonosznak akarátát.
6. A másik nagy csoport azoké, akik akkor és ott a Jézus halálának értelmi szerzői és meggyőződéses asszisztálói. Nagyon azt hiszik, hogy nem érinti őket a fölemelt Krisztus gyalázatos halála. Ebben az öntelt hitükben még mindig ők akarják előírni Istennek, hogy szerintük ki az „igazi” Messiás, és ki a szemfényvesztő csaló? Ők ugyan úgy beszélnek, mint az ördög: „Ha Isten Fia vagy (...)!”⁵ Ők azt hiszik, hogy ők rendelkeznek a Krisztus életével.

Teljesen megtéveszti őket Isten Fia alázata. Besétáltak az Ő gyengeségnek látható megsemmisítő ítéletének és igazságos haragjának csapdájába! Kezdetől fogva ez a kelepce tartja fogva az ellenszegülőket, a lázadókat, az elkárhozottakat az ítélet napjára.

Csodálatos az Isten látszólagos erőtlensége, ami azt cselekedte, hogy nem a Jézus vádlói ültek ítéletet Jézus felett, hanem ellenkezőleg, Krisztus ítélkezett felettük!

Ezt a két nagy csoportot, vagyis a nem felemelt állapot illúziójában lévő embereket a Jézus bal oldalánál megfeszített, így tehát az ég és a föld közé fölemelt lator jelképezi és testesíti meg. A kereszten ez az ember a csúfolódók táborához csatlakozott. Halljuk, amit a beszédével nekik hízeleg, tőlük vár valami csodát, talán azt, hogy a gúnyolódók a Barabás sorsára segítik őt is. Pedig, ha más szívvel, más indulattal és őszintén mondaná az, amit mond, még meghallgatott ima is lehetett volna a beszéde. Szavai önmagukban nem lennének bántóak, de az indulat, amivel Jézushoz vágta őket, gyalázatos Istenkáromlásá tette azokat. Isten pedig, aki a szíveket vizsgálja sok szép szavak virágaiból csokorba font imát hallott a történelem során, amit azonban ennek a latornak indulatával vágta Jézushoz az elmondóik.

² Zsolt 2, 3.

³ Lk. 23, 39.

⁴ Lk. 23, 35a.

⁵ Lk. 4, 3; 9 és 23, 35b.

A baloldali lator tehát a hamis egyházat is jelképezi, azokat a kecskéket, akik látszólag a nyájhoz tartoznak, mert úgy legelnek és bégetnek, mint az Isten juhái, de mégsem az Isten juhái és bárányai, mert a kecskékhöz hasonlóan, mindig külön utakon járnak.⁶

7. Van azonban egy másik nagy csoport is, a halálból az életre átvitetett bűnösöké, akik kegyelmet kaptak, megszámlálhatatlanul nagy a seregük. Őket a jobboldali lator testesíti meg. Lássuk meg, hogy ugyan azon jogos és méltán megérdemelt ítélet alá estek, mint baloldali társaik. A jobboldali lator tettei Isten előtt épp úgy keresztalált és kárhozatot érdemeltek, mint a baloldali lator tettei, mégis nagy volt a különbség a jobb és a baloldali lator között. Az Úr jobbán lévő bűnös elfogadta az Isten rászakadó haragját és ítéletét. Istennel együtt jogosnak, igazságosnak és méltónak mondta a büntetését és vállalta is, mert nem akart leszállni a keresztről. Miután pedig jó lelkiismerettel és Istennek megbékélve elfogadta Isten kezéből az ítéletét, Krisztusnak ajánlta magát.

Ezen felül elmondhatjuk még, hogy ez a gonosztevő tényként és mindent meghatározó valóságként kezelte az ő Krisztussal együtt keresztre felemelt állapotát. Nem ámította, és nem szédítette többé önmagát semmivel. Szembenézett méltán megérdemelt halálával, Isten előtti valós állapotával, hamarosan bekövetkező végzetével.

Érthetetlen kegyelem, hogy ez az ember az ártatlanul szenvedőben, akit lehet, hogy életében csak akkor látott először és utoljára, felismerte az ő üdvözítő Urát. Elhitte és látta az ő mennyei királyságát, amit a csúfolódók gúnyolódásaiból hallott ki magának, mintha a szemétből kukázta volna ki magának az örökélet beszédét. A királyságot, amit amazok megvetettek és szemétként dobtak el maguktól, ő meglátta, felismerte minden szépségét és gazdagságát, majd vágyakozni kezdett utána. Ezt a vágyát fogalmazta meg a szenvedő Jézusnak, amikor így szólt:

- „Emlékezzél meg én rólam, mikor eljössz a te országodban!” (42. vers)

Mielőtt a teljes sötétség elnyelt volna mindent ezt a vigasztaló biztatást hallotta:

- „Bizony mondom neked: Ma velem leszel a paradicsomba!” (43. vers)

Az Úr jobbánál megfeszített gonosztevő hitt annak, aki Jézust elbocsátotta érte is a földre. Hite megtartotta és nem ment a kárhozatra, hanem Jézussal együtt átment a halálból az életre (János 5, 24). Halottként⁷ hallotta meg az Isten Fiának szavát, és mivel meghallotta, él (János 5, 25)!

Hogy volt halott az a lator, hiszen a keresztfára feszítve még élt? A felemelt felfüggesztett állapotának tetteiben, a bűnében és a bűneiben leélt életében, az addig meghozott döntéseiben, az Isten tekintete előtt, az Ő haragjában és ítéletében, a megromlott Ádámi természetében volt ő valóságosan halott. Jézus, Istennek Fia, Krisztus meg tud szólítani bennünket, ebben halva meghalt állapotunkban, ő és egyedül csakis ő!

Jézus Krisztus most is úgy szól hozzánk, hogy mi felismerjük a Krisztus halálába felemelt Ádámi állapotunkat! Ebben a fölemelet állapotban a Krisztussal együtt meghalt és halott állapotunkat. Krisztus szava fölébreszt, kijózanít és föltámaszt az ő kigyó kételyeket gerjesztő és „*bizony nem haltok meg!*” tagadásának halálából, az „*olyanok lesztek, mint Isten, jónak és gonosznak tudói*” kárhozatos álmából és átkozott kábulatából.

Az ember a bűnben lehet, hogy sok mindent tud, csak azt nem akarja tudni, hogy az élő Isten kezdettől fogva mondott Igéjének megfelelően az átok fája rabjaként, a Sátán ámításainak alternatív valóságában, az ördög csalásainak mátrix világában tehetetlenül haldoklik, és hogy az Isten szemében már az engedetlensége pillanatától halott. Az Úr így szólt ott az Édenben:

⁶ Máté 25, 33; 41 – 46.

⁷ Bizony, bizony mondom nektek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek. Ján 5: 25.

- „A kert minden fájáról bátran egyél, de a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon eszel arról, halálnak halálával halsz!” 1Móz 2:16 – 17.

Isten mindig az embernek mondott Igéje szerint cselekszik! A halálnak halálával haldokló ember tehát nem akar tudomást venni arról, hogy egyetlen nap életideje van. Nem akarja tudni, hogy elszakadt, lecsatoltatott az egyetlen egy életről, az Élet Fájáról, ezért ahhoz hasonlóan halott, mint ahogy a leszakított virág, vagy a vihartört faág; és törvényszerű, hogy csak a halál indulatát cselekszi és valósítja meg.

A jobboldali lator viszont, aki a kegyelem csodálatos munkája által tudatára ébredt annak, hogy még azonon a napon meghal, szerint az utolsó lélegzetig tartó idő azért van, hogy a bűnbánatban megtérjünk. Használjuk tehát ki a nekünk adott alkalmas időt állapotunk felismerésére, Jézus szavának meghallására, mert az Ő hangja halálból feltámasztó Szó, világot teremtő Ige. Arra való tehát ez a mostani elmúló óra is, hogy meghajtsuk magunkat szent Isten igazságossága előtt, és magunkra vállaljuk ítéletét, amit a kegyelem a váltságunkká és üdvözítésünkké tett. Arra kapunk egy kevés időt, hogy Krisztushoz forduljunk, akitől elszakítottunk, hogy Ő ismét összekapcsoljon az élet fájával, és átvigyen magával a halálból az életre. Ámen.